

og jeg skal derfor i Northed gjøre den Betragtning gjældende, der har ledet os, naar vi have fulgt en anden Fremgangsmaade ved vor Indstilling end den, der er udviklet af det ærede Medlem, der nys havde Ordet. De Forhold, hvorunder vi idag prøve Valgbreve, ere absolut forskjelligte fra de Forhold, under hvilke dette sædvanlig sker. I Almindelighed har Thinget Tid og kan rolig prøve Valgbrevene, ligesom Valgbestyrelsen og Bælgerne have Tid til at udfærdige dem, og Bælgerne have Tid til at indsende de fornødne Klager. Dette er altsammen forhindret ved den Maade, hvorpaa Regjeringen har opløst og sammenkaldt Thinget. Regjeringen har opløst Folkethinget paa en saadan Tid, at den vidste, at den kun vilde kunne faae Rigsdagen ind igjen saa sent, at det kun med den yderste Anspændelse af Kræfterne vilde være muligt i rette Tid at staffe en lovlig Bevilling tilveie. For da at gjøre dette muligt har Regjeringen endvidere indkaldt Rigsdagen saa kort efter, at selve Valgene have fundet Sted, at en nøjagtig Udfærdigelse eller betids Indsendelse af Valgbogen ikke engang kunde forlanges. Og paa den anden Side har Regjeringen derved afflaaret Bælgerne fra at indsende vel begrundede Klager til Rigsdagen over Valgene og deslige. Dette maa, forekommer det mig, medføre, at vi denne Gang stille os anderledes, end vi pleie, medmindre der er et udtrykkeligt Bud, der hindrer os dert. Med Hensyn til Valgets Godkjendelse eller ikke staa Folkethinget fuldstændig frit, og det kommer der kun an paa, hvilken Betragtning man skal lægge til Grund for sine Afgjørelser. Jeg har da fundet og flere med mig, at det er rigtig at tage Hensyn paa den ene Side til Thingets Frihed og paa den anden Side først og fremmest til Bælgernes Sikkerhed. Hvad Thingets Frihed angaar, siger jeg til de Yttringer, der fremkom, og som jeg godkjender, fra det ærede Medlem, der nu havde Ordet, at Regjeringen, hvis vi lade os binde af den Form, som vi hidtil have fulgt, vil have det i sin Magt at hindre Thinget i at konstituere sig. Paa den anden Side medfører Hensynet til Bælgerne efter min Mening det samme Resultat, nemlig, at vi maa afvige fra den tidligere Praxis. Dersom det kræves, at Valgbøgerne skulle indsendes, for at et Valg kan blive godkendt, og at der paa den anden Side skal foreligge fuldstændig nøjagtige og udsørlige Klager, for at et Valg kan blive udsat, ville Bælgerne i dette Tilfælde i adskillige Valgkredse blive hindrede i at faae deres Representant ind paa Thinget, altsaa i det Hele taget i at gjøre deres Ret gjældende. Indsendelse af Udskrifter af Valgbøgerne kan ikke fremvinges i den af Regjeringen bestemte Frist, det ligger i Valgbestyrelsens Haand. Det kan jo ogsaa paa Grund af særlige indtrædende Omstændigheder tænkes —, hvad der jo er forudsat i Valgloven, idet det er af den Grund, den lange Frist er givet —, at

Valgbogsudskriften ikke kan komme tilstede i rette Tid, og den Bedkommende vil altsaa blot paa Grund af Regjeringens uheldige Maade at opløse og sammenkalde Rigsdagen paa være udelukket fra at gjøre sin Ret gjældende. Paa den anden Side ville Bælgerne, naar de ville klage, være afflaarne fra i den korte Tid at udarbejde en fuldstændig begrundet Klage. Jeg mener derfor, at, dersom vi ville hævde den Betragtningssmaade, at den stedfundne uheldige Indkaldelse af Rigsdagen med den Frist, der nu har fundet Sted, ingen Stade skal medføre for Bælgerbefolkningen, er der kun een eneste Veie at gaa, og det er den at lade Rigsdagen dømmes fuldstændig frit uden Hensyn til de tidligere Former og Praxis, som en Jury over de indkomne Valgs Gyldighed og over de indkomne Klagers eller Antydningers af Klagers Berettigelse og Betydning. Det er den Anskuelse eller den Betragtning, som har været ledende for Flertallet af den Afdeling, som jeg er Ordfører for. Vi have derfor med Hensyn til et Valg, angaaende hvilket der gjælder ganske det Samme som om det Valg, det ærede Medlem nu har omtalt, indstillet det til Godkjendelse; det er nemlig Valget i Vordingborg, hvor der manglede Valgbog, men hvor man havde Valgbrevet. Da der ikke er fremkommet nogen Klage eller Antydning af nogen Klage, have vi troet, at vi paa Grund af det Hensyn, vi skyldte Befolkningen i det Hele taget, der ikke uden Grund bør berøves sin Representant her i Thinget mere end den absolut nødvendige Tid, i dette Tilfælde burde indstille Valget til Godkjendelse, og jeg tror, at denne Betragtning maa kunne gjøres gjældende overfor alle Valg, hvor der ikke er nogen Grund til at antage, at der er foregaaet Uregelmæssigheder, som maatte kunne omstøde deres Gyldighed.

Min: Det er ikke min Hensigt at fortsætte denne Undersøgelse over, hvorvidt Regjeringen kan siges at have handlet politisk rigtig eller urigtig ved at have opløst Thinget og foreskrevet nye Valg, samt indkaldt Rigsdagen igjen til en saadan Termin, som slet er; det er kun min Hensigt at ville udtale mig angaaende den efter min Mening rette Opfattelse af Valglovens § 28, sidste Stykke. Jeg kan være enig i, at § 28 ved den Bestemmelse, hvormed det her dreier sig, fornuftigvis maa antages at være gaaet ud fra den Forudsætning, at der i Reglen vil være medgaaet mere end 8 Dage, efterat Valgene til Folkethinget have fundet Sted, inden Folkethinget skal træde sammen. Denne Forudsætning ligger ganske vist til Grund for Valglovens § 28, og det er muligt, at man altsaa, naar ikke særlige Omstændigheder ere tilstede, vil kunne erkjende det for ikke rigtig, ikke veloverveiet, naar Regjeringen vil sammenkalde Rigsdagen til Møde tidligere end 8 Dage efter de stedfundne Folkethingsvalg. Men denne Betragtning er, saavidt jeg formaar at se,